

del païdor i fetje i en l'aparell nerviós. No es pas difícil el reconèixer-los als alcoholistes crònics ens apareixen amb la cara sovintment fosca i vermellenca amb un fons grognenc i tremoleïment regular, sobretot dels dits y de la llengua. Ben prompte comencen a manifestar-se els trastorns nerviosos, interrompent-se sovint el son, amb visions fantàstiques i terrorífiques, i presentant-se tot seguit els formigons als braços i cames tot perdent paulatinament llur força muscular; períodes d'excitació i depressió psíquica; locucitat exageradament inmotivada, i tants i tants altres trastorns que representen el periodo inicial de l'intoxicació alcohòlica.

Mes, com cada naturalesa te la seva fesomia i en un o altre aparell el seu punt dèbil que adhuc representa el cantó fluix de la corda, ve que aquet punt es el primer en sofrir-ne llurs conseqüències ja's digui pahidor, fetje o cervell. Aixís doncs les digestions comencen a fer-se difícils i aviat sobrevenen las inflamacions de tot el tubo digestiu traduhides per freqüents vòmits biliosos unes vegades i de sang altres; dolors alternant ab estrenyiment o diarrea i com a coronament, llagues extenses en l'estómac de ja més significada importancia. El fetje, com a coadjuvant que es de les funcions digestives i per tant funcionalment estretament solidarizat amb elles aviat es atacat per l'alcohol, originant transtorns, congestius de tota especie. Per part dels budells i sagí els trastorns no son menys importants, tant pèl que toca als sofriments i conseqüències a que están exposats i sovintment sofreixen, com per l'estat predisposant en que queden modificats per l'atacament del alcohol, a produhir diverses i graves enfermetats d'altres organs i aparells, tals com la tuberculossis, la diabetes, enfermetats del cor, etc.

El sistema nerviós es el que preferentment ataca l'alcohol, i des els sencills trastorns de la sensibilitat o nutrició dels nirvis, fins a les maleïties de més mal pronóstic del cervell, moll d'espina i nervis superficials, les malalties d'aquets organs se presenten en varietat i intensitat de gammes. Aixís doncs, veurèm apareixer paulatinament i segons constitucions, ja sencilles neuritis que atacaran variats nervis del organisme; ja verdares paralissis en diferents parts del cos i combinades; ja diversos accidents en forma d'atacs convulsius, neuralgies persistents i rebels a tot tractament; i ja, lo que es més grave: profons desequilibris en l'estat mental en forma de manies diverses, melancolies, deliris furiosos i fins complerts estats de perdua de totes les facultats. Aquets tant diferents estats solen acompanyar-se en la

gran majoria dels cassos, d'altres trastorns i dolencies del aparell respiratori, urinari i dels sentits; aixís com també de la pell, ronyons, melsa, etc.

Es, donchs, precis, que's compenetri be tothom, després d'aquest enfilall d'enfermetats nomenades lleugerament, dels grans perjudicis que l'alcohol causa dintre l'organisme i no s'entengui per alcoholisme lo que d'una manera falsa s'entén per agafar borrarxeres, puig que com hem dit més amunt, els alcoholistes son tots aquells que consumen alcohol en quantitats inmoderades; i més aviat es pernicios l'us continuat i persistent de relatives petites quantitats d'alcohol, que'l vici moltes voltes intermitent d'agafar d'una manera aparatosa una borrarxera que tant sols serveix a l'individu per a degradarlo devant sos consemblants en la societat. Més, aquesta degradació lo mateix hauria d'arribar als que sense agafar la borrarxera consumen l'element en demasia, puig que en interés de les societats a venir, s'haurien de marcar els estigmes que ocasionen un estat depauperat de l'organisme, depauperació que necessariament i en virtud de les lleis d'herencia ha de influir per a engendrar tuberculosos, anémics, artritics i debilitats de totes classes.

Per lo exposat, doncs, s'ovira la summa importancia i grossa trascendencia qu'adquireix el problema del alcoholisme en les societats totes, no solsament pèls resultats immediats que's toquen en el mateix individu aficionat a la beguda i qual varietat lleugerament hem exposat, sino per les generacions vinentes que necessariament n'han de sofrir llurs conseqüències.

Es per tant utilissim el que per part de les autoritats i persones facultatives 's fassi una intensa propaganda contra l'abús de les begudes alcohòliques, ja fent entendre a tothom per medi de conferencies, folletins, llibrets, el mateix cinematògraf (que crech en algún país ja s'ha comensat a ensaijar), ja per mesures de l'autoritat emanades per a posar dificultats als establiments que exclussivament se dediquin a l'expedició de begudes, posant impostos i altres cargas a fi de aminorar el consúm.

I finalment, fixant-nos en la nostra població, que'ns pot servir de botó de mostra per ovirar aquet problema: ¿Sab ningú que'n la nostra Vila hi ha 54 establiments que únicament expenen alcohol? ¿S'ha preocupat mai ningú, que además d'aquestas 54 tabernas existeixen de 8 a 9 cafés (societats inclussiu i algunes molt nombroses) i un sens nombre de cases que sense esser cafés ni tabernes expendeixen begudes alcohòliques? Preocu-

pem-nos-en en la mida de nostres forces d'aquesta vital qüestió; tothom hi te deurer; tothom hi ve obligat fins per propi egoisme a evitar l'us inmoderat d'aquet tòxic; i no sols fer aixó: les generacions que seguirán a la nostra, si no ho fem, ens en demanarán compte.

La catastrophe de la "Granja Vendrell"

En la casa n.º 62 de la calle de Ricoma de esta localidad, ocurrió el pasado domingo, un lamentable suceso, que si bien no tuvo consecuencias del todo funestas como así era de presumir dada la forma en que ocurrió el percance, no dejó de producir honda impresión entre los que asistimos al lugar del suceso.

Tratábase de inaugurar el nuevo depósito, en esta villa, de leche esterilizada, conocida por la «Granja Vendrell», instalado en la referida casa n.º 62, en forma que, así por lo curioso, como por representar una industria puramente nueva en esta villa, merece nuestras más laudables recomendaciones.

Asistieron para presenciar el acto de la inauguración, una representación del Excmo. Ayuntamiento, el Juez de primera Instancia y Municipal, el Cura párroco, médicos, farmacéuticos, veterinarios, algunos particulares y la prensa local.

Como sea que faltasen llegar aún algunas de las indicadas representaciones, nos reunimos los allí presentes, al jardín de dicha casa, donde nos pusimos a conversar tranquilamente.

Cuando más ajenos estábamos de suponer el peligro que corriamos, oímos de súbito un estruendoso ruido que llenó de pánico a los que asistimos al acto de referencia, reinando a los primeros instantes enorme confusión, apartándonos todos por un natural instinto de conservación del lugar de la catástrofe.

Vueltos ya en sí de nuestro estupor pudimos con manifiesta claridad percarnos del inminente peligro que corrimos.

Lo ocurrido fué que la válvula de la caldera que debió dar el aviso cuando ésta estuviese al número suficiente de grados de vapor, no funcionó; causando su explosión, la cual motivó la terrible detonación que tanto nos sobresaltó, quedando al momento el edificio donde estaba instalado el aparato esterilizador, convertido en un montón de ruínas.

Afortunadamente no ocurrieron desgracias personales, sin embargo las pérdidas ocasionadas al propietario de la «Granja Vendrell», calcúlense en unas 2000 pesetas.

Le deseamos un pronto resarcimiento.